

Juryrapport De Inktaap 2020

Het afgelopen half jaar vormden wij, bijna twaalfhonderd leerlingen uit heel Nederland, de jury van De Inktaap 2020. We hebben de drie genomineerde boeken uitvoerig gelezen, besproken en beoordeeld en zijn tot een uiteindelijke winnaar gekomen. Het was niet makkelijk, maar op alfabetische volgorde nemen we jullie mee langs de nominaties voor De Inktaap 2020:

De goede zoon van Rob van Essen is een dystopische roman over de rol van en de relatie van technologie tot de mens. De roman is complex en knap geschreven: alles staat in verbinding met alles. De afwisseling tussen de flashbacks ten tijde van het Archief en het heden, hield de roman fris en het tempo op peil. Rob van Essen nam ons mee op een reis met onverwachte wendingen en passages, die we soms twee keer moesten lezen om de stilte die ze veroorzaakten te kunnen verklaren. De lange dialogen die gevoerd worden, lijken het einde van de behoefte aan intermenselijk contact: een mens wordt vervangen door een voorwerp dat in staat blijkt te zijn om door te dringen tot datgene waar de hoofdpersoon mee worstelt. Het is een spel, een spel tussen de lezer, de goede zoon en Van Essen. Het boek liet ons voor geen moment met rust en zelfs nadat we het uit hadden, kregen we het niet uit onze gedachten.

Gebrek is een groot woord van Nina Polak is een intrigerend boek over Skip die worstelt met de voortdurende tweestrijd tussen vrijheid en geborgenheid. Haar plaats vinden zonder daarop vastgepind te worden. De wijze waarop dit boek is geschreven laat zien dat je je als onderdeel van een familie niet altijd op je plek hoeft te voelen. Het boek was onderhoudend door de verschillende schrijfstijlen die Polak gebruikte. Zo gaan de hoofdstukken van een WhatsApp-gesprek naar een complete mini-novelle. Vooral de stijl in dit boek sprak ons aan, met scherpe omschrijvingen als 'de aorta's van de markt slibben dicht' en 'ze snuift alsof ze kan ruiken waar ik vandaan kom, de jungle buiten de grachtengordel'. Maar in dit boek was het lastig om het allerbeste citaat te vinden, omdat er veel echt heel goed zijn. Het verhaal van Nina zal ons bijblijven en was voor ons een moment waarin we het idee hadden dat we niet alleen waren.

De heilige Rita van Tommy Wieringa grijpt je bij de keel, laat je flink twifelen over samen zijn en toch alleen zijn. Het is een verhaal dat bemind mag worden om magnifieke zinsconstructies, die bij je binnenkomen en je aanzetten tot nadenken. Tommy Wieringa heeft ons in dit boek een nieuwe kant van eenzaamheid met een beetje globalisering (en toch geen globalisering) laten zien en dat was wat wij er zo ontzettend goed aan vonden. We vonden de manier waarop deze eenzaamheid naar voren kwam, bijvoorbeeld door de ruimtebeschrijving, heel mooi. In dit boek gebeurt heel veel. Het is nooit saai om te lezen en we hebben nooit het gevoel gehad dat het verhaal te sloom ging. De onderwerpen zoals krimpgebied, eenzaamheid en migratie zijn actueel. Door dit boek te lezen begrepen we beter hoe vooroordelen ontstaan en hoe moeilijk het is om die te ontkrachten.

Na dit alles in overweging te hebben genomen, hebben wij de punten verdeeld en de terechte winnaar gekozen. Onze winnaar schreef een roman die het verdient om door vele ogen geliefkoosd te worden.

De Inktaap 2020 gaat naar...

Nina Polak voor *Gebrek is een groot woord*!